

El llarg camí de la transparència

Hi ha paraules insígnia que shan anat instal·lant en les nostres vides canviant en moltes ocasions la perspectiva dels valors que es preconitzen: hui, per exemple, és imprescindible ser **competitiu**, oblidant la pèrdua de valors, com la solidaritat, que comporta aquest qualificatiu; si abans tothom aspirava a tindre un lloc de treball digne, hui cal ser **emprenedor**, assumint els riscos i entregant els beneficis a qui abans deies que era el teu explotador

Fins fa uns anys, preteníem formar bons i bones professionals que cuidaren de la nostra salut, formaren a les generacions següents, o construïren amb seguretat i solvència; no obstant això, ara hem de ser **excel·lents**, les nostres aspiracions passen així per preparar a qui guanye un Nobel, reba el premi a la millor línia d'investigació o reba el Pulitzer.

Però sens dubte, última paraula que ha arribat a les nostres vides per a canviar les coses -o canviar-ho tot perquè tot seguisca igual- ha sigut la **TRANSPARÈNCIA**. Després dels escàndols de corrupció que en els últims anys van omplir telenotícies i tertúlies -i van portar a algun polític a la presó-, no va ser suficient amb aplicar la normativa vigent duna vegada, ni tan sols amb prendre mesures allà on el sistema va fracassar; no, calia demostrar que, a partir daquest moment, ningú tornaria a escapar-se del gran ull que vigilava perquè mai més sens ocorreguera caure en la corrupció a ningú, fins i tot als qui mai havíem tingut la menor temptació ni intenció de fer-ho.

Així doncs, i en aplicació de *la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern*, **totes les entitats públiques** hauran de garantir la transparència en la seua activitat i el dret d'accés dels ciutadans a la informació pública.

La Universitat de València, complint amb el mandat legal, té a la nostra disposició **el portal de transparència**, on podrem trobar des del catàleg de patents de la Universitat fins el sou del seu personal, des de la resolució de la contracta de neteja fins la seua oferta científica i tecnològica.

Qualsevol document gestionat en la institució podem trobar-lo i fiscalitzar-lo. O almenys aquest és el propòsit, i la consigna.

A partir d'ara, som transparents, qualsevol dada està al nostre abast, i ningú en el seu seny cauria en la temptació d'emportar-se ni un cèntim, perquè la transparència l'assenyalarà amb un gran cercle roig!

Tant de bo tot fóra tan fàcil...; no obstant això, qui, entre els qui esteu llegint aquest article, heu entrat alguna vegada en el portal de transparència?, hi ha hagut voluntat d'informació i control veraç, o també la morbositat de saber qui cobra què, o a qui contracten on?

Heu localitzat els documents que buscàveu amb facilitat? Era clara i accessible la informació oferida?

Si tan transparents som, per què ens va agafar desprevinguts la informació dels desmesurats sous de gerència? De què serveix que es publiquen les comissions de servei que es donen, si ja porten un mes nomenades? Com podem tindre informació sobre el finançament de projectes europeus? Sabem quines polítiques té la Universitat pel que fa a Investigació, i com es trien els projectes que es porten endavant? Sabem quants dels projectes d'aquesta casa es financen, o han sigut finançats, per països tan poc democràtics -i irrespectuosos amb la igualtat que tant defensa la Universitat- com l'Aràbia Saudita, Qatar ...?

Ara, la resposta fàcil a qualsevol al·lusió davant la falta d'informació o desconeixement de dades importants passa per la tan famosa lletania de "està penjat en el portal de transparència".

Però fa falta molt més que un allau d'informació que amenaça amb enterrar-nos; i, per descomptat, fa falta molt més que prendre mesures generals, dures i costoses de portar endavant, que eviten assenyalar als qui sí han corromput el sistema, castigant als qui mai ho vam fer.

CGT-UV Podeu enviar qualsevol opinió o consulta a cgt@uv.es

El largo camino de la transparencia

Hay palabras/buque insignia que se han ido instalando en nuestras vidas cambiando en muchas ocasiones la perspectiva de los valores que se preconizan: hoy, por ejemplo, es imprescindible ser **competitivo**, olvidando la pérdida de valores, como la solidaridad, que conlleva este calificativo; si antes todo el mundo aspiraba a tener un puesto de trabajo digno, hoy hay que ser **emprendedor**, asumiendo los riesgos y entregando los beneficios a quien antes decías que era tu explotador

Hasta hace unos años, pretendíamos formar buenos y buenas profesionales que cuidaran de nuestra salud, formaran a las generaciones siguientes, o construyeran con seguridad y solvencia; sin embargo, ahora hemos de ser **excelentes**, nuestras aspiraciones pasan así por preparar a quien gane un Nobel, reciba el premio a la mejor línea de investigación o reciba el Pulitzer.

Pero sin duda, la última palabra que ha llegado a nuestras vidas para cambiar las cosas -o cambiarlo todo para que todo siga igual- ha sido la **TRANSPARENCIA**.

Tras los escándalos de corrupción que en los últimos años llenaron telediarios y tertulias -y llevaron a algún que otro político a la cárcel-, no bastó con aplicar la normativa vigente de una vez, ni tan siquiera con tomar medidas allá donde el sistema fracasó; no, había que demostrar que, a partir de este momento, nadie volvería a escaparse del gran ojo que vigilaba para que nunca más se nos ocurriera caer en la corrupción a nadie, incluso a quienes jamás habíamos tenido la menor tentación ni intención de hacerlo.

Así pues, y en aplicación de la Ley 19/2013, de 9 de diciembre, de transparencia, acceso a la información pública y buen gobierno, **todas las entidades públicas** habrán de garantizar la transparencia en su actividad y el derecho de acceso de los ciudadanos a la información pública.

La Universitat de València, cumpliendo con el mandato legal, tiene a nuestra disposición **el portal de transparència**, donde podremos encontrar desde el catálogo de patentes de la Universitat hasta el sueldo de su personal, desde la resolución de la contrata de limpieza hasta su oferta científica y tecnológica. Cualquier documento gestionado en la institución podemos encontrarlo y fiscalizarlo. O al menos ese es el propósito, y la consigna.

A partir de ahora, somos transparentes, cualquier dato está a nuestro alcance, y nadie en su sano juicio caería en la tentación de llevarse ni un céntimo, ¡porque la transparencia lo señalará con un gran círculo rojo!

Ojalá todo fuera tan fácil...; sin embargo, ¿quiénes entre quienes estáis leyendo este artículo habéis entrado alguna vez en el portal de transparencia?, ¿ha habido voluntad de información y control veraz, o también el morbo de saber quién cobra qué, o a quién contratan dónde?

¿Habéis localizado los documentos que buscabais con facilidad? ¿Era clara y accesible la información ofrecida?

Si tan transparentes somos, ¿por qué nos pilló con el pie cambiado la información de los desmesurados sueldos de gerencia? ¿De qué sirve que se publiquen las comisiones de servicio que se dan, si ya llevan un mes nombradas? ¿Cómo podemos tener información sobre la financiación de proyectos europeos? ¿Sabemos que políticas tiene la Universitat en cuanto a Investigación, y cómo se eligen los proyectos que se llevan adelante? ¿Sabemos cuántos de los proyectos de esta casa se financian, o han sido financiados, por países tan poco democráticos -e irrespetuosos con la Igualdad que tanto defiende la Universitat- como Arabia Saudí, Qatar...?

Ahora, la respuesta fácil a cualquier alusión a falta de información o desconocimiento de datos importantes pasa por la tan traída letanía de “está colgado en el portal de transparencia”.

Pero hace falta mucho más que una avalancha de información que amenaza con enterrarnos; y, por supuesto, hace falta mucho más que tomar medidas generales, duras y costosas de llevar adelante, que evitan señalar a quienes si han corrompido el sistema, castigando a quienes nunca lo hicimos.

CGT-UV Podéis enviar cualquier opinión o consulta a cgt@uv.es